

[Finansministeren.]

Spørgsmålet om reglerne for efterbetalere før 1. januar 1969 egner sig vel også bedst til en udvalgsdrøftelse.

Hr. Sigsgaard stillede en række spørgsmål til mig, bl. a. om etableringslempelsen; det er vel først og fremmest udvalget, der må overveje, hvilke regler man vil have her. Han talte noget om baggrunden for denne etableringslempelse, men skønt jeg var med til at sætte dette barn i verden i 1952, kan jeg ikke rigtig erindre den baggrund, han her omtalte. Det var allerede dengang formålet, at unge, der etablerede sig i et efter datidens forhold højt prisniveau, både grundprisiniveau, almindeligt ejendomsprisiniveau og omkostningsniveau, skulle have en skattemæssig lempelse; sådan har man haft baggrunden, og sådan har det været praktiseret.

Spørgsmålet om, hvorvidt andre skal have tilsvarende hjælp, rejstes af hr. Sigsgaard. Jeg vil gerne sige til hr. Sigsgaard, at jeg tror, de fleste, som f. eks. de uddannede, som hr. Sigsgaard nævnte, fra det offentlige i kraft af deres gratis uddannelse har fået en hjælp, der er betydelig større i kroner og øre end den etableringslempelse, der her er tale om for de unge, der nyetablerer sig i erhvervslivet. Derfor tror jeg nok, man må sige, at hvis man skal gøre det hele op, er de, der søger uddannelse, ikke skubbet i baggrunden i forhold til dem, der søger etablering.

At restancer skal medregnes i basisbeløbet for reguleringsfradraget, synes jeg er rimeligt. Reguleringsfradraget er jo en overgangsordning fra et system med skattefradragetsregel til et system uden skattefradragetsregel, og skattefradragetsreglen virkede jo på den måde, at det var de skatter, man rent faktisk havde betalt i kalenderårets løb, hvad enten det var restancer eller renter eller egentlige pålignede skattebeløb, som man kunne trække fra. Havde man restancer, måtte man formodentlig til gengæld i et tidligere skatteår have haft så meget mindre fradrag. Jeg mener derfor, det er rimeligt nu at fortsætte med de regler, vi havde i fjor, også fordi det vel ikke er ulejligheden værd at ændre disse reguleringsfradragetsbestemmelser væsentligt, når det nu er sidste år, vi overhovedet skal have dem.

Spørgsmålet om eftergivelse af restancer rejste hr. Sigsgaard tillige, og det var jo åbenbart i en helt anden problemstilling, idet han mente, det var urimeligt, at man fik lov til at regne restancerne med i basisbeløbet for reguleringsfradraget, og samtidig rejste han spørgsmålet om, hvorvidt man helt skulle eftergive restancer. Det mener jeg ikke man skal, og jeg mener, som han også selv forudsatte det, at det foreløbig er opgaven for vore skattemyndigheder at inddrive de pålignede beløb med den humanitet, som de gerne skulle udvise over for folk, der er dårligt stillet og kommer ind i midlertidige vanskeligheder, men ikke således, at der gives nogen som helst forventning om, at hvis man lader være med at betale sine skatter, eftergives de, når kildeskatten træder i kraft.

Foged: Når jeg tager ordet, er det i anledning af den debat, der nu er ført vedrørende forslaget om at forhøje etableringslempelsen fra 3.000 kr. til 5.000 kr. Jeg bemærkede i øvrigt, at vist både hr. Grünbaum, hr. Aksel Larsen og hr. Sigsgaard gav udtryk for, at de ikke var tilhængere af rettigheder for særlige grupper. Jeg må indrømme, at det er mit indtryk, at når det gælder deres egne grupper, eller hvad de mener er deres egne grupper, og jeg kan her bl. a. nævne boligsikringsordningen, er man ikke modstander af rettigheder, men når det gælder nogle grupper, som de tilsyneladende kun har periferisk kendskab til, er der tale om en særgruppe med særrettigheder og ikke en rimelig afvejning. Hvis der er nedslag for den ene gruppe, skal der også være nedslag for den anden gruppe; det er denne almindelige regel, som jeg beder om bliver opretholdt og overholdt; der skal ikke være ringere regler for andre grupper.

Finansministeren var næsten ved at skyde mig i skoene, at jeg havde anglet efter, at skattefriheden for boligsikring skulle ophøre. Jeg vil nu helst ikke have, at det skal fæstne sig som det, jeg sagde; jeg gjorde kun opmærksom på, at der var en skattefrihed dér, og at vi har tiltrådt denne skattefrihed. Når vi har tiltrådt denne skattefrihed, synes vi, at vi med nogen ret kan bede om, at det også tiltrædes, når skattefriheden skal gælde for andre områder.